

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ἀλλά, θεοὶ γενέται, κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες· [ἀντ. γ.
ἦβα μὴ τέλεον

δόντες ἔχειν παρ' αἴσαν, 80

ὑβριῶν δ' ἐτύμως στυγοῦντες,

πέλοισι' ἂν ἔνδικοι γάμοις.

ἔστι δὲ κακὰ πολέμου τειρομένοις

βωμὸς ἀρῆς φυγᾶσιν

ῥῦμα, δαιμόνων σέβας. 85

εἶθ' εἶη Διὸς εὖ παναληθῶς [στρ. δ.

Διὸς ἴμερος· οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη;

παντᾶ τοι φλεγέθει

κἂν σκότῳ μελαίνα ξὺν τύχῃ

μερόπεσσι λαοῖς. 90

πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ [ἀντ. δ.

κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῆ πρᾶγμα τέλειον.

δαυλοὶ γὰρ πραπίδων

δάσκιόι τε τείνουσιν πόροι

κατιδεῖν ἄφραστοι. 95

ἰάπτει δ' ἐλπίδων [στρ. ε.

ἄφ' ὑψιπύργων πανώλεις

βροτούς, βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει,

πᾶν ἄπονον δαιμονίων·

ἡμενος ὃν φρόνημά πως

αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμ-

πας ἐδράνων ἄφ' ἀγνῶν. 100